MAATALOUS

Meidän kaupastamme saa tulevaa maitotiliä vastaan myös ruokaa. Nälkäinen ihminen ei jaksa hoitaa karjaansa kunnolla. **MEIJERIN JOHTAJA JANE W. MUHIA**

Kenialaisviljelijä on ylpeä yhdestä lehmästään

Peris Njengan kymmenen lehmää on kenialaisittain suurkarja.

SATU LEHTONEN

Arthur Kabaria aikoo kasvattaa karjansa nykyisestä yhdestä lehmästä kolmeen-neljään.

KIAMBU JA KIAMBAA, KENIA (MT)
Keskimääräinen kenialainen maatila on pieni ja monipuolinen. Peltotilkulla viljellään vihanneksia ja maissia, lehmiä on yhdestä kolmeen ja possuja muutama. Kanat vilistävät muiden eläinten jaloissa.

Isojakin tiloja löytyy, mutta useimmat toimittavat meijeriin kymmenisen litraa maitoa päivässä.

Maidon keruu on Keniassa hankalaa. Tiet ovat kurjassa kunnossa, matkat pitkiä, kuljetusvälineitä vähän ja kylmäketju heikko.

Moni vie maitotonkkansa lähimpään keräilypisteeseen polkupyörällä, aasilla tai kävellen. Keräilypisteissä maito punnitaan ja lastataan meijerin autoon.

Maidon tuottajahinta on noin 30 Kenian shillinkiä eli saman verran senttejä litralta. Palkkatasoon verrattuna se on erittäin hyvä: esimerkiksi kenialainen ruusunpoimija tienaa satakunta euroa kuussa.

Hinta ei olekaan ongelma, vaan tehokkuuden puute. Lehmiä ei useinkaan ole varaa ruokkia kunnolla, ne ovat laihoja ja tuottavat niukasti.

Keskituotoksesta maassa ei ole saatavissa minkäänlaisia tilastotietoja.

Ostorehu on kallista

Arthur Kabaria viljelee kahden eekkerin eli 0,8 hehtaarin tilaansa Kiambussa. Hän hankki lehmän pari vuotta sitten jäätyään eläkkeelle.

Nyt hänellä on kovat tavoitteet: muutaman vuoden päästä lehmiä on 3–4 ja maidontuotanto lehmää kohti huippuluokkaa.

Jo nyt tuotantoluvut ovat kovemmat kuin monella muulla. Aamulla lehmästä heruu 12 litraa, iltapäivällä neljä ja illalla kolme, Kabaria kertoo.

MAATALOUTTA MAAILMALTA

Nelihenkisen perheen omaan käyttöön menee pari litraa päivässä. Lopulla tekee mukavan tilin.

Kabarian lehmällä on nyt menossa toinen lypsykausi. Sen ensimmäinen vasikka oli sonni, joka myytiin pois. Nyt kasvamassa on odotettu, sievä pieni lehmävasikka.

Suomalaiseen silmään lehmä näyttää laihalta, ja Kabariakin myöntää asian – sen pitäisi saada enemmän lihaa luidensa päälle.

Tilalla aiotaan ryhtyä kasvattamaan mailasta ja auringonkukkaa. Tällä hetkellä ollaan ostovalkuaisen varassa, ja se on kallista.

Lypsykone tuli Turkista

Kabarian perheen huteran puuaitauksen jälkeen **Peris Njengan** vastavalmistunut navetta betonilattioineen ja -seinineen näyttää ammattimaiselta.

Entisellä valtion virkanaisella on kymmenen lypsävää. Kun hiehot ja vasikat lasketaan mukaan, eläimiä on kolmisenkymmentä. Maitoa heruu 200 litraa päivässä.

Ehdoton enemmistö kenialaislehmistä lypsetään käsin, mutta Njengalla on Turkista hankittu lypsykone. Koneella pystyy lypsämään kaksi lehmää kerralla.

Peltoa navetan ympärillä on vain puoli eekkeriä eli 0,2 hehtaaria. Kauempana on vielä eekkerin peltopala.

Lehmiä ei laidunneta vaan pidetään koko ajan karjasuojassa.

Njenga tuottaa itse lehmilleen mailasta ja napier-ruohoa, joka on paikallinen rehukasvi. Suurin osa rehusta ostetaan.

"Tiiviste on tosi kallista. 70 kilon säkki maksaa 1 800 shillinkiä (18 euroa). Monella ei ole siihen varaa."

Njengan maidontuotanto kannattaa, koska keskituotos on korkea. Hän haaveileekin laajentamisesta. "Tavoitteena on 50 eläintä."

Osuustoiminnan kannattaja

Njenga on vannoutunut osuustoiminnan kannattaja. Hän toimii Kiambaan maito-osuuskunnan puheenjohtajana.

Uuden karjasuojan rakentamislainan Njenga sai osuustoiminnallisesta pankista, joita Keniassa kutsutaan nimellä sacco.

Liikepankeista viljelijän on vaikea saada lainaa, ja korot ovat kovat. Saccot eivät tavoittele voittoa vaan pyrkivät palvelemaan jäseniään, joten niistä lainaa saa usein halvemmalla ja ilman suuria vakuuksia.

SATU LEHTONEN

Toinen osa kolmiosaisesta juttusarjasta, joka syntyi kansainvälisen maataloustoimittajajärjestön IFAJ:n ja hollantilaisten viljelijä- ja osuustoimintajärjestöjen perustaman kehitysjärjestö Agriterran matkalla Keniaan. Ensimmäinen ilmestyi 16.11.

Peris Njengan karjasuoja on upouusi. Tilalla on Keniassa harvinainen lypsykonekin, jolla pystyy lypsämään kaksi lehmää kerralla.

Peris Njenga esittelee biokaasulaitteistoaan. Lannasta tehdään kaasua, jota käytetään ruuanlaitossa.

» Tiiviste on tosi kallista. Monella ei ole siihen varaa.

Meijeriosuuskunnalta saa rehua ja ruokaa tulevaa maitotiliä vastaan

KIAMBU, KENIA (MT)
Kiambussa sijaitsevan Ndumberi-meijerin pihalla lastataan moottoripyörää. Tarakalle sopii useampi rehusäkki, kun oikein sovittelee ja kunnolla kiinnittää.

Pienillä tiloilla on ainainen pula rahasta. Rehu on kallista, lehmät usein laihoja ja tuotos heikko.

Monelle on tärkeää, että meijeristä saa rehua seuraavaa maitotiliä vastaan.

Lehmien rehustusta pyritään kohentamaan myös neuvonnan avulla. Näytelohkoilla pidetyissä peltopäivissä opetetaan muun muassa rehumaissin viljelyä.

Osuuskunnan palvelut eivät rajoitu vain rehuun. "Meidän kaupastamme saa myös ruokaa. Nälkäinen ihminen ei jaksa hoitaa karjaansa kunnolla", meijerin johtaja **Jane W. Muhia** sanoo ja havainnollistaa asiaa hieromalla vatsaansa.

Ollaan todella perusasioiden äärellä.

Lisäarvoa jugurtista

Ndumberi-osuuskunnalla on 1 800 jäsentä, joista 800 aktiivisia.

Moni on luopunut lehmistä, sillä pääkaupunki Nairobin laajeneminen luo kysyntää tonttimaalle ja houkuttelee monet myymään tilansa.

Keskimääräinen jäsen toimittaa meijeriin 11 litraa maitoa päivässä. Suurimmalla tuottajalla on 13 lehmää.

Yhteensä osuuskunta kokoaa 20 000 litraa maitoa päivässä.

Ndumberi myy noin puolet maidosta maan suurimmalle meijerille Brooksidelle. Tänä syksynä Brookside on maksanut osuuskunnalle noin 36 senttiä litralta, josta osuuskunta tilittää maidontuottajilleen 33 senttiä.

Osuuskunnan tavoitteena on luoda maidolle lisäarvoa. Kymmenen prosenttia maidosta jalostetaankin nyt Winners-nimellä myytäväksi jugurtiksi.

Jugurtti on markkinoilla niin uusi, ettei se vielä ole päässyt kovin laajasti kauppojen hyllyille. Meijerin yhteydessä sijaitsevassa maitobaarissa se näkyy maistuvan, ja suomalaiseenkin suuhun se on maukasta.

SATU LEHTONEN

Rehusäkkejä pakataan moottoripyörän kyytiin meijerin pihalla.

Anna hyvää lukemista lahjaksi!

Lehtilahja on aina arvostettu ja tuo iloa pidemmäksi aikaa. Maaseudun Tulevaisuus kertoo uutiset luotettavasti kolme kertaa viikossa.

Tilaa heti!
Tarjous voimassa 24.12.2012

Tilaa helposti:
- Täytä ja postita alla oleva kortti
- Soita 020 413 2277 (klo 8-16)
- Tilaa netistä: www.maaseuduntulevaisuus.fi/joulu

LAHJATILAUSKORTTI

KYLLÄ KIITOS! Tilaan Maaseudun Tulevaisuuden lahjatilaushintaan
☐ 6 kk vain 72,90 € (MM2117)
☐ 2 kk vain 39,90 € (MM2118)

Tilaukset ovat määräaikaisia ja alkavat vuoden 2013 alusta.
Tarjous on voimassa 24.12.2012 asti ja koskee kotimaan tilauksia.

Lehden maksaja _____
Lähiosoite _____
Postinumero _____ Postitoimipaikka _____
Puhelin _____ - _____ Allekirjoitus _____

Lehden saaja _____
Lähiosoite _____
Postinumero _____ Postitoimipaikka _____

Antamiasi tietoja voidaan käyttää ja luovuttaa Viestilehdet Oy:n ja sen yhteistyökumppaneiden suoramarkkinointiin henkilötietolain mukaisesti. Halutessasi voit kieltää yhteystietojen käytön/luovutuksen ilmoittamalla siitä Viestilehdet Oy:n asiakaspalveluun: Viestilehdet Oy/Asiakaspalvelu, PL 440, 00101 Helsinki, puh. 020 413 2277 (ark. 8-16).

Maaseudun Tulevaisuus maksaa postimaksun

MAASEUDUN TULEVAISUUS
VIESTILEHDET OY
Tunnus 5002596
Info: M2
00003
VASTAUSLÄHETYS